

BOŽIČ MED NAMI

(Uvod: Primerna pesem, po možnosti ob spremljavi kitar)

NAPOVEDOVALEC I: O čem ti govori ta svet? Ta velemesta z nebotačniki, ta letališča, nadzvočna letala, reke avtomobilov. Človek, po čem hrepeniš, ko segaš za zvezdami, ko stopaš po luni? Ko se pravdaš, ko sanjariš?

DEKLE: Sanjamo o sreči. Vse, kar počenjamo, ima en sam pomen: Hočemo biti srečni, za vsako ceno srečni!

FANT: Hlepimo po moči. Človek je vladar sveta. Naj vesoljstvo občuti našo pest! Naj temelji zemlje spoznajo, koga nosijo!

NAPOVEDOVALEC II: Človek hoče biti nekdo. Hoče dokazati stvarstvu in sam sebi svojo moč. Še več. Še mnogo več! Človek hoče biti srečen, zadovoljen!
/glasba -temni toni /

FANT: Po cesti slišim grozljiv vojaški korak. Mogoče se kje na svetu ravnokar spet pripravlja vojna. Blaznost! Ljudje, kaj ne vidite, kako nesmiselno je pobijati se med seboj? To se nam upira. To je napad na nas same! To uničuje naše moči. Izrabljamo jih za medsebojno uničevanje, namesto da bi gradili velike reči.

DEKLE: Na svetu so gospodarji in hlapci, tisti, ki vladajo, in tisti, ki služijo. Na svetu so sužnji! Sužnji strasti, sužnji mamil, sužnji alkohola, sužnji - ah, kako žalostno smešno je to! - sužnji napredka. Duši nas, primanjkuje nam zraka. V imenu napredka se mnogokrat odrekamo sreči. Celu živali vklepamo. Zakleli smo se menda zoper vso naravo. In vendar... Hrepenimo po rajju. Hočem bit srečna, večno srečna! (primerna pesem!)

NAPOVEDOVALEC I: Človek išče. Išče vztrajno, ker ve, globoko v sebi čuti, da je zanj pripravljen neki boljši svet. Ker se zaveda, da ni ustvarjen za sužnost. Stvarstvo ječi pod hrepenečo težo človekovih stopinj.

NAPOVEDOVALEC II: Više, više, človek! Povzpni se više! Poglej ta božji svet, kako lep, kako zadovoljen se zdi sam v sebi! In ti? Mar si boš sam določil meje? Išči, više, globlje, naj te ne begajo tisti, ki vedo samo za reči, ki jih je mogoče otipati, okusiti! Sleherna stvar kaže zgolj svojo površino, svojo zunanjo podobo, njeno notranjost moramo potrpežljivo raziskovati. Zato smo ljudje. Kaj pravite, kaj vse nam ima povedati svet okoli nas?
(primerna glasba!)

FANT: Brezdanja je zgodovina človeštva, Zato menim, da se ozrimo nazaj, k začetkom. Mogoče pa iščemo nekaj, kar so naši predniki že našli.

DEKLE: Mogoče iščemo srečo, ki so jo naši predniki že našli!
(primerna glasba!)

NAPOVEDOVALEC I: V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. Tako piše pismo. Zemljo je lepo uredil in ji dal za vladarja človeka.

NAPOVEDOVALEC II: Tedaj je bil človek srečen. Živel je v prijateljstvu z Bogom in z vsem stvarstvom okoli sebe. Oh, da je še danes tako...

NAPOVEDOVALEC I: Da je še danes tako... Da. Toda zgodilo se je nekaj strašnega v začetkih naše zgodovine. Človek se je sodil sam. Hotel je postati enak Bogu, pa ja izgubil vse, skoraj vse...

(pesem!)

NAPOVEDOVALEC II: Tedaj je človek postal iskalec sreče. Iskal jo je pri izmišljenih bogovih, v denarju, v moči. No, mnogi so se zatekali tudi k nevidnemu in nepoznanemu Bogu, naj se jih usmili in reši sužnosti, greha, bolečine, žalosti...
(primerna glasba!)

NAPOVEDOVALEC I: Končno je zasijala zarja, napovedana že na začetku. V majhni deželici na Bližnjem vzhodu je zasijalo upanje, v Palestini.

DEKLE: Da, slišala sem. V Nazaretu, v neznatnem mestecu se je zgodilo nekaj nepojmljivega. Angel je naznanil devici imenovani Marija, da bo spočela in rodila sina.
(pojemo: Je angel Gospodov oznanil Mariji)

FANT: Glej, jaslice! Saj... saj... to je vendar božič!

NAPOVEDOVALEC II: Da, božič! Rojstvo človeka-Boga! Sem so usmerjeni človeški koraki skozi VSO zgodovino. Tudi danes. Človek išče nekoga, ki bi ga osrečil. Glejte, našli smo ga. Odrešenika? Človeka-Boga, ki bo za nas trpel, da nas spravi z Bogom.
(primerna glasba!)

NAPOVEDOVALEC I: Angel je pastirjem naznanil veselo novico. Rojeno je dete. Rojen je Odrešenik! Tem preprostim je oznanil najprej. Mir ljudem na zemlji!

DEKLE: Božič! Božič med nami. Ljudje, zakaj tolikokrat pozabimo, da nam je Bog že dan, da nam ja sreča že darovana?!
(primerna pesem!)

FANT: Iskal sem. Blodil sem po razpotjih sveta. Spraševal sem tiste, ki se imajo za modre, kje je človekova sreča. Odgovarjali so mi različno. Nekateri so mi kazali na uspeh, kariero, drugi so videli našo srečo v moči, v osvajanju tujih dežela in tujih svetov. v veseljstvu. Celo tako nespametni so nekateri, da so mi svetovali zgolj sebično uživanje. Saj, tako pravijo, živiš samo enkrat!

DEKLE: Zdaj vidiš, kakšne zablode so to. Sreča je v Bogu, sreča je v odrešenju, ki ga vsi mi iščemo tako trdovratno vsak na svoj način. Sreča je otrok, ki se nam je rodil in postal luč sveta.
/pesem/

NAPOVEDOVALEC I: Dandanes ja na milijone ljudi, ki verujejo v srečo, ki nam jo je pokazal Kristus. Mogočne cerkve nam pričajo o tem. Verni se zbiramo, da dajemo čast Gospodu, ki je svojo ljubezen do nas pokazal na tako neverjeten način. Rodil se je od človeške matere in s tem naše iskanje napravil smiselno.

NAPOVEDOVALEC II: Veselite se, polja! Veselite se, gaji! Veselite se, planine, naše slovenske planine! Skupaj z nami se veselite, kajti rojen je Odrešenik sveta, Odrešenik modrih in neukih, bogatih in revnih, pred-vsem pa malih, pregnanih, zatiranih!

FANT: Naznanjam vam veselo sporočilo, o vi, ljudje dvajsetega stoletja! Naznanjam vam, da smo našli svoj cilj, da smo našli svoj smisel! Našli smo ga med nami, kot otroka človeške matere... Mar nam je potrebno iskati še naprej? Našli smo človeka-Boga!
(pesem: Sveta noč...)